

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 5P/43/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511200984
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Šuríková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3511200984.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Elenou Šuríkovou, vo veci starostlivosti súdu o mal. L. Č., L.. XX.XX.XXXX, maloleté dieťa zastúpené v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa rodičov matky C.. I. L., L.. XX.XX.XXXX, J. T. XXX, občianka Slovenskej republiky, zastúpená v konaní JUDr. Tatianou Chrenkovou, advokátkou so sídlom Piešťany, Adam Trajan 12 a otca C.. C. Č., L.. XX.XX.XXXX, J. C., C.. Š. XXX/XX, občana Slovenskej republiky, zast. Mgr. Zuzanou Jedličkovou, advokátkou so sídlom v Piešťanoch, Royova č. 9, o úpravu styku takto

rozhodol:

I. Súd návrh otca na úpravu styku zamietá.

II. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou L., XX.X.XXXX každú stredu prvého kalendárneho týždňa v mesiaci od 16.15 hod. do 17.15 hod. za prítomnosti matky maloletej v G. G.. K. W., G. XX, G.. Úhradu za poradenské služby je povinný hradiť otec mal.

III. Otec je povinný zaplatiť trovy štátu vo výške 239,77 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. účtu 7000316154/8180, variabilný symbol 3320344915.

IV. Matka je povinná zaplatiť trovy štátu vo výške 339,77 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. účtu 7000316154/8180, variabilný symbol 3320345115.

V. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 7P/729/2008-376 zo dňa 29.3.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/45/2010-403 zo dňa 15.6.2010.

VI. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec podaným návrhom zo dňa 7.2.2011 sa domáhal, aby súd zrušil zákaz styku s mal. L., L.. XX.X.XXXX a upravil styk tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletou každú páru stredu od 14.00 hod. do 15.00 hod. s tým, že si maloletú prevezme z materskej škôlky a na tom istom mieste v stanovený čas odovzdá maloletú, pričom bude rešpektovať pokyny a harmonogram dľa aktuálnych požiadaviek vedenia školy a príslušného pedagóga materskej škôlky a potrieb dieťaťa. Matka je povinná maloleté dieťa na styk riadne pripraviť a tento mu umožniť.

Podaným návrhom zo dňa 12.11.2012 otec navrhol zmenu petitu na úpravu styku nasledovne : Otec je oprávnený stykať sa s maloletou každú páru stredu popoludní a každý nepárny pondelok popoludní

a to počas prvých 2 mesiacov nasledujúcich po právoplatnosti tohto rozhodnutia v trvaní jednej hodiny a následne počas tretieho až štvrtého mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozhodnutia v trvaní 2 hodín tak, že styk bude prebiehať bez prítomnosti matky dieťaťa na pracovisku psychológa určeného súdom za prítomnosti psychológa. Presný termín stretnutia sú rodičia povinní si dohodnúť s príslušným psychológom vždy na 2 týždne vopred s tým, že prvý termín návštevy sú rodičia povinní si dohodnúť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a v stanovenom čase priviesť na pracovisko psychológa určeného súdom. Náklady na psychológa určeného súdom sú rodičia povinní uhrádzať rovnakým dielom. Následne počas 5. mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku je otec oprávnený stýkať sa s maloletou každú páru stredy od 16.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky a každý nepárny pondelok od 16.00 do 18.00 hod. bez prítomnosti matky a od 6. mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozhodnutia je otec oprávnený stýkať sa s maloletou každú páru stredy od 15.00 hod. do 18.00 hod. a každú nepárnu nedeľu v roku od 09.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky. Matka je povinná maloletú na styku s otcom riadne pripraviť a v stanovenom čase ju odovzdať otcovi pred hlavným vchodom do budovy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Myjave, kde je otec povinný v stanovenom čase dieťa vrátiť matke. Ak sa stretnutie otca s maloletou nebude môcť uskutočniť v stanovenom čase sú rodičia povinní sa o tejto skutočnosti informovať najmenej 4 hodiny vopred sms-kou, ktorú v prípade nemožnosti stretnutia z dôvodu na strane maloletej bude matka zasielať otcovi na tel. číslo.. a v prípade nemožnosti stretnutia z dôvodu na strane otca bude zasielať otec matke na tel. číslo , ktoré na tento účel matka otcovi oznámi do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V prípade, ak sa stretnutie otca s dcérou neuskutoční v stanovenom čase z akýchkoľvek dôvodov je matka povinná umožniť otcovi telefonický rozhovor s maloletou v deň a v čase, v ktorom sa styk maloletej s otcom mal začať v trvaní najmenej 5 minút na telefónnom čísle, ktoré na tento účel matka oznámi otcovi do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V návrhu poukázal, že manželstvo s matkou mal. L. bolo rozvedené Okresným súdom Senica dňa 7.6.20107 č.k. 12C 1/2007 a maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na jej výživu 2500 Sk. Styk s maloletou bol upravený tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každú stredy v roku v čase od 16.00 hod. do 19.00 hod., každý páry týždeň v sobotu od 16.30 hod. do 19.00 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 16.30 hod. do 19.00 hod., vždy za prítomnosti matky s tým, že matka je povinná na styk riadne a včas pripraviť maloletú a styk umožniť. V zákonnej lehote podali obaja rodičia voči rozhodnutiu odvolanie v časti styku otca s maloletou. Krajský súd v Trnave č.k. 10CoP 121/2007 rozsudok Okresného súdu Senica zmenil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý pondelok od 16.30 hod. do 18.00 hod., každú stredy od 16.30 hod. do 18.00 hod., každý páry týždeň v sobotu od 13.00 hod. do 18.00 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 13.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka je povinná v určenom čase maloletú na styk riadne pripraviť a v mieste bydliska ju odovzdať otcovi a otec je povinný maloletú v určený čas na rovnakom mieste vrátiť. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v ktorom sa otec maloletej domáhal zmeny zverenia a určenia výživného na maloletú v rozhodnutí zo dňa 29.3.2010 zakázal styk otca s maloletou a návrh na zmenu zverenia a určenia výživného zamietol. Krajský súd Trenčín č.k. 17CoP 45/2010-403 zo dňa 15.10.2010 rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom potvrdil.

Matka maloletej sa k podanému návrhu vyjadrila, v ktorom uviedla, že otec maloletej doposiaľ nepochopil resp. nepriznal, že je to práve on a jeho prístup k maloletej čo je príčinou ich odcudzenia, odmietania otca maloletou a tiež aj vyslovenia zákazu styku ako ustanoveným znalcom a následne rozhodnutím súdu. Poukázala, že zo správy ÚPSVaR ako aj ošetrujúcej lekárky maloletej, že zákaz styku, ktorý je v súčasnosti nariadený, je iba na prospech psychického a fyzického vývoja maloletej. Potom ako otec maloletú prestal navštevovať sa výrazne zlepšila vo svojom psychomotorickom vývoji a výslovnosti, teda v oblastiach v ktorých počas povoleného styku s otcom zaostávala za rovesníkmi. Poukázala zároveň, že vyplynulo aj zo znaleckého posudku, že na nedostatočnom vývoji maloletej sa prevažnou mierou podieľal prístup otca. V závere navrhla v prípade úpravy styku dokazovanie príbratím znalca, ktorý by posúdil možný dopad zmeny styku na vývin maloletej. Navrhla, aby do konania súd pribral MUDr. T., ktorý by zhodnotil obdobie od vypracovania pôvodného posudku na možné zmeny v správaní maloletej a jej otca.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, detašované pracovisko Myjava zo dňa 31.3.2011 k návrhu otca na úpravu styku s maloletou o zrušení zákazu styku uviedol nasledovné : pred realizáciou styku treba zohľadniť aktuálny zdravotný stav, psychickú a fyzickú vyspelosť maloletej. Na žiadosť otca z marca 2011 vykonali šetrenie v starostlivosti o maloletú. Maloletá navštevuje Materskú školu v T. a do materskej školy chodí pravidelne na poldennú dochádzku. Do škôlky chodí podľa

toho ako to zdravotný stav maloletej dovoľí. Šetrením bolo preukázané, že starostlivosť o maloletú je na požadovanej úrovni a matka jej zabezpečuje adekvátnu starostlivosť primeranú veku dieťaťa. Konštatovali, že oproti predchádzajúcemu obdobiu došlo k zlepšeniu psychomotorického vývoja, zlepšeniu výslovnosti a na svoj vek reaguje maloletá primerane. Záverom uviedli, že s poukazom na výsledky znaleckého dokazovania na Okresnom súde v Novom Meste nad Váhom č.k. 7P 729/2008, v prípade nového konania vo veci zrušenia zákazu styku, navrhujú vykonať znalecké dokazovanie. K úprave styku v priestoroch materskej škôlky navrhli vypočúť riaditeľa materskej škôlky, prípadne učiteľku, či takáto úprava by nenarušila výchovno-vyučovací proces. Poukázali na skutočnosť, že v prípade, že maloletá bude vyjadrovať odpor a nesúhlas so stretnutím s otcom hrozí riziko, že by následne mohla odmietaať materskú škôlku.

Ako vyplynulo zo správy základnej školy zo dňa 8.4.2011, ktorá nesúhlasí s úpravou styku otca s maloletou v priestoroch materskej školy s poukazom na skutočnosť, že maloletá po návšteve otca v materskej škôlke ho spozorovala a následne odmietala chodiť do materskej škôlky. Tieto problémy prestali až do ubezpečenia maloletej, že nikto cudzí pre ňu nepríde a nikomu ju nedajú. V závere uviedli, že žiadajú rodičov, aby vzájomné problémy neriešili v priestoroch materskej škôlky a tým nenarušali výchovno-vzdelávací proces a aby predchádzali zbytočným stresovým situáciám nielen maloletej, ale všetkým deťom v materskej škôlke.

Ako vyplynulo zo správy o šetrení pomerov na strane matky a otca zo dňa 27.5.2011, matka spolu s maloletou býva v rodinnom dome svojich rodičov, kde má maloletá spolu s matkou samostatnú izbu, ktorá je kompletne zariadená a prispôsobená veku a potrebám maloletej. Potvrdili, že maloletá navštevuje materskú škôlku, pričom do škôlky vodi maloletú matka a v popoludňajších hodinách zabezpečovala prevzatie maloletej matka, resp. rodičia matky maloletej. Matka maloletej poukázala na skutočnosť, že maloletá videla v priestoroch škôlky svojho otca a z tohto dôvodu sa bála chodiť do škôlky. Potvrdili, že oproti predchádzajúcemu obdobiu došlo k výraznému zlepšeniu výslovnosti maloletej, je psychicky a fyzicky vyspelá primerane svojmu veku. Celkový psychický stav a vyspelosť za posledný rok hodnotí ošetrujúca lekárka ako zlepšený, zodpovedajúci veku dieťaťa.

Otec maloletej býva s terajšou manželkou a jej dcérou v 2-izbovom rodinnom dome, pričom ide o starší rodinný dom, ktorý postupne rekonštruujú. Otec maloletej uviedol, že matka maloletej prostredníctvom mailovej pošty ho informuje o maloletej, ktorej táto povinnosť bola uložená rozhodnutím Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom. Potvrdil, že sa bol informovať na maloletú asi 3 krát v materskej škôlke ako aj u ošetrujúcej lekárky. V závere správy potvrdili, že oproti predchádzajúcemu obdobiu došlo k zlepšeniu psychomotorického vývoja, zlepšeniu výslovnosti a na svoje vek reaguje maloletá primerane.

Súd sa oboznámil s návrhom otca, s výsluchmi účastníkov, s písomnými vyjadreniami účastníkov, s rodným listom mal. dieťaťa, správami ÚPSVaR zo dňa 31.3.2011, 27.5.2011, 5.3.2013, 28.4.2014, 27.5.2014, so správami zo základnej školy zo dňa 21.4.2011, 21.6.2011, 5.3.2013, 28.4.2014, 27.5.2014, so správami Referátu poradensko-psychologických služieb zo dňa 23.12.2011, 27.6.2013, 14.1.2015, s lekáorskými správami maloletej, s podaním mimoriadneho dovolania otcom maloletej na Okresnú prokuratúru Nové Mesto nad Váhom zo dňa 23.3.2011, s opakovaným podaním na Krajskú prokuratúru Trenčín, s obsahom spisu 7P 729/2008, so Znaleckým posudkom G.. N. Y. Č.. X/XXXX, Doplnkom k znaleckému posudku 4/2014 zo dňa 16.4.2014, s výpoveďou súdnej znalkyne, s Odborným vyjadrením znalkyne k správe z RPPS pri ÚPSVaR Piešťany zo dňa 31.3.2015 a zistil tento skutkový stav :

Maloleté dieťa pochádza z rozvedeného manželstva. Rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 7.6.2007 č.k. 12C 1/2007-51 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 19.11.2007 č.k. 10Co 121/2007-124 súd manželstvo účastníkov konania rozviedol. Súd zveril mal. L. do osobnej starostlivosti matke a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. L. sumou 2500,- Sk mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Súčasne bol upravený styk tak, že je oprávnený stretávať sa s mal. L. každý pondelok od 16.30 hod. do 18.00 hod., každú stredu od 16.30 hod. do 18.00 hod., každý párnny týždeň v sobotu od 13.00 hod. do 18.00 hod., každý nepárnny týždeň v nedeľu od 13.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka je povinná v určenom čase maloletú na styk pripraviť, v mieste bydliska ju odovzdať otcovi a otec je povinný matke v určenom čase maloletú na rovnakom mieste vrátiť. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že medzi rodičmi dochádza ku konfliktom ohľadne miesta vykonávania styku otca s dieťaťom ako aj prítomnosť matky pri realizácii styku. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 7P 729/2008 zo dňa 29.3.2010 návrh na zmenu zverenia a určenia výživného súd zakázal styk otca a zamietol návrh na zmenu zverenia s mal. L. v spojení s

rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č.k. 17CoP 45/2010. Následne otec maloletej podal podnet na Krajskú prokuratúru v Trenčíne za účelom preskúmania rozhodnutia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.06.2010 č.k. 17CoP/45/2010. Spis bol zapožičaný z dôvodu prešetrenia podnetu.

Otec maloletej vo výpovedi uviedol, že styk s maloletou by sa mal realizovať bez prítomnosti matky a príbuzných zo strany matky maloletej na neutrálnej pôde pred Mestským úradom Myjava, nakoľko tento priestor je monitorovaný kamerami, s poukazom na opakované podanie trestných oznámení matkou maloletej. Súhlasil, aby do konania bol pribratý znalec za účelom vypracovania znaleckého posudku. Súd odporučil rodičov maloletej na Referát poradensko psychologických služieb.

Súd obdržal správu z Referátu poradensko psychologických služieb zo dňa 23.12.2011, ktorého sa zúčastnil otec maloletej. Matka maloletej sa pohovoru nezúčastnila s poukazom na vyvolávanie zbytočných stresov na strane maloletej a žiadala, aby bol pribratý do konania znalec, ktorý odborne zodpovie na otázky položené súdom ako aj účastníkov. Matka maloletej vo výpovedi uviedla, že dôvodom neúčasti na konzultáciách na RPPS bola skutočnosť, že takýchto konzultácií sa opakovane zúčastňovali v konaní pred rozhodnutím súdu o zákaze styku, avšak bezúspešne. Vo výpovedi ďalej uviedla, že do 12. mesiaca v r. 2009 sa realizoval styk otca s maloletou v pizzerii tak ako bolo dohodnuté a napriek doporučeniu súdneho znalca, aby sa styk realizoval bez prítomnosti ďalších osôb a aby maloletú otec nekameroval, napriek tomu to otec nedodržiaval. Stretávania sa realizovali každú stredu, pričom matka doprevádzala maloletú do pizzerie, pričom otec sporadicky meškával 10-15 minút. Matka maloletej uviedla, že zmenila bydlisko a v súčasnosti s maloletou býva s priateľom v G..

Právna zástupkyňa matky poukázala na závery znaleckého posudku, kde bolo znalcom doporučené realizovať styk v známom prostredí. Zároveň dala do pozornosti, že rodičia maloletej pracujú na jednom pracovisku, pričom vôbec spolu nekomunikujú, čo je prvým predpokladom realizácie styku otca s maloletou. Zároveň poukázala, že maloletá od 1.9.2013 začne navštevovať základnú školu, čo ide o podstatnú zmenu v živote maloletej a zbytočný stres nie je v záujme zdravého vývoja maloletej.

Právny zástupca otca uviedol, že nie je pravdou, že sa otec s maloletou stretával do právoplatnosti rozhodnutia o zákaze styku a že kamerovanie maloletej počas stretávania sa s otcom bol len dôsledok, že kamerovala aj matka a následne podávala trestné oznámenia. Navrhli stretávanie sa na špeciálnom pracovisku za prítomnosti odborníka.

Zo psychologickkej správy ÚPSVaR Piešťany, z Referátu poradensko psychologických služieb zo dňa 27.6.2013 vyplynulo, že stretávanie sa otca s maloletou jej spôsobuje záťažové situácie. Maloletá sa počas stretnutia s otcom po celý čas držala matky a neustále opakovala, že chce ísť domov. S biologickým otcom nechcela komunikovať, občas s ním nadviazala očný kontakt. V závere bolo potrebné maloletú upokojiť.

Druhé stretnutie maloletej malo podobný priebeh ako prvé s tým rozdielom, že maloletá otcovi odpovedala na otázky, pričom ich selektovala, bola ochotná si pozrieť knihu, ktorú jej otec priniesol, avšak ju odmietla, ako aj ostatné veci prinesené otcom, vziať si domov. Počas konzultácie bola unavená a dožadovala sa odchodu domov. Apelovali na rodičov, aby obnovili rodičovské konzultácie, ktorá je z ich pohľadu najdôležitejšia v tomto procese, avšak k tejto fáze sa nedopracovali. V závere správy uviedli, že bez vzájomnej komunikácie rodičov akákoľvek odborná pomoc je zbytočná a stretávanie sa maloletej s otcom v poradni maloletú psychicky a po emocionálnej stránke veľmi zaťažuje.

Súd ustanovil znalca v osobe MUDr. T., ktorý vypracoval znalecký posudok v konaní 7P 729/2008 zo dňa 29.3.2010 z dôvodu, že vie zhodnotiť psychický stav maloletej od času vypracovania znaleckého posudku do súčasnosti. Otec maloletej podal námietky dňa 02.02.2012 voči osobe znalca. Súd zrušil vydané uznesenie a uznesením zo dňa 15.02.2012 ustanovil znalca G.. Y..

Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom ustanoveného v tomto konaní súd zistil, že dieťa sa v súčasnej dobe javí ako vyrovnané a spokojné dieťa a jeho potreby terajšia rodina úplne uspokojuje. Dieťa si je vedomé, že je milované, že sa mu venuje pozornosť. Z uvedeného dôvodu nemá ani vnútornú potrebu a spontánny záujem o stretávanie s otcom. Skutočnosť, že sa dieťa s otcom nestretávalo spôsobilo jeho znížený záujem o kontakt s ním, dieťa sa emocionálne naviazalo na iných členov rodiny a z faktu nestretávania sa s ním nemá ani pocit nejakej ujmy. Maloleté dieťa vyrastalo v rodine s matkou

a jej príbuznými a kontakt s otcom bol minimálny, v poslednom časovom období takmer 2 roky už žiadny. Dieťa si na základe pobytu v danej rodine vytváralo pozitívne citové väzby k jednotlivým členom rodiny, prirodzene k citovej väzbe preferovalo osoby, ktoré o ňu starostlivosť zabezpečovali. Otec v tejto dobe v rodine absentoval. Vzhľadom k tejto skutočnosti sa dieťa orientovalo v citovej preferencii na iné osoby a keďže malo všetky svoje potreby saturované, nemalo potrebu pozitívne sa viazať na otca. Stretnutie s ním vnímalo ako niečo zaťažujúce, vytrhávajúceho ho zo zaužívaného režimu. Kontakt s otcom potom dieťa nevnímalo ako potrebný, ale určitým spôsobom až zaťažujúci a jeho postoj k nemu bol indiferentný až negatívny. Nevytváranie pozitívnej citovej väzby a obmedzenie kontaktu otca s dieťaťom je syndróm zavrhnutého rodiča naplnený. Vzhľadom na vzťahy a spôsob komunikácie medzi rodičmi sa toho času nejaví byť vhodné realizovať stretávanie sa otca s dieťaťom za prítomnosti matky. Zároveň však nie je vhodné v súčasnosti realizovať stretávanie sa dieťaťa a otca bez spätnej informácie a dohľadu nad stretávaním sa za pomoci odbornej inštitúcie alebo kvalifikovanej osoby. Maloleté dieťa nemá k ocovi vytvorený pozitívny vzťah. Neprejavuje záujem a nemá vnútornú potrebu stretávanie realizovať. Do role otca postavilo najprv starého otca, teraz partnera matky. Znalkyňa z hľadiska terajších postojov dieťaťa, ktoré má v súčasnosti všetky svoje potreby primerane uspokojované, nemá momentálne žiadne psychické problémy, nevnímá kontakt s otcom ako potrebný. Stretávanie sa otca s dieťaťom v domácom prostredí je pre dieťa neprijateľné, bolo by i vysoko rizikové z hľadiska vzájomného konfliktného vzťahu rodičov a celkovej emočnej situácie v rodine. V danom prípade nie je možné vylúčiť opätovné negatívne postoje dieťaťa voči stretávaniu sa s otcom. V tom prípade je potrebné veci nechať plynúť prirodzeným spôsobom, nestanoviť zákaz styku ani formu stretávania sa. S mentálnym a somatickým vývinom dieťaťa môže samo prejavíť záujem o kontakt s otcom v budúcnosti, striktno si ho však vynucovať nie je z psychologického hľadiska vhodné a rozumné. Potrebné je však uviesť, že ak sa bude stretávanie dieťaťa a otca realizovať nebude to v súčasnej dobe vychádzať z potrieb dieťaťa, ale z dôvodov postojov a práva otca. Z tohto dôvodu je nutný citlivý, tolerančný prístup postojov dieťaťa v priebehu stretávaní sa a v žiadnom prípade nie je možné jeho vynucovanie striktnou formou. Dôležitým zistením v danom prípade je skutočnosť, že veľká časť problémov vznikla už nefunkčnosťou manželstva rodičov dieťaťa, na čom sa obaja podieľali. Už pri svojom vzniku fungovala rodina nefunkčne, atypicky, vzťah dieťaťa k rodičom sa nemohol vyvíjať prirodzeným a optimálnym spôsobom. Rodičia dieťaťa nehľadali v dostatočnej miere cestu dohody a kompromisu, dosť netolerantným spôsobom obhajovali svoje postoje a práva. Je preto v záujme zdravého vývoja dohodnúť nerealizovať úpravu styku striktnými a jednostrannými pravidlami. Dieťa nevnímá potrebu stretávania sa s otcom v takej miere ako jeho otec, vymáhanie si stretávania spôsobuje u neho chaos, obavy až odpor.

Súd rozhodnutím zo dňa 3.7.2013 návrh otca na úpravu styku zamietol. V zákonnej lehote otec maloletej podal odvolanie a Krajský súd v Trenčíne rozhodnutím zo dňa 27.11.2013 č.k. 5CoP/32/2013 rozhodnutie tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Súd v konaní postupoval v intenciách vysloveného právneho názoru Krajského súdu v Trenčíne.

Ako vyplynulo zo správy ÚPSVaR Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28.4.2014 vo veci uloženia výchovného opatrenia, ktorého účelom má byť riešenie komunikácie medzi rodičmi v súvislosti s plnením ich rodičovských povinností, prípravy maloletej na styk s otcom a realizáciu styku otca s maloletou sa na doporučenie ÚPSVaR ako ustanoveného kolízneho opatrovníka maloletej už v danom konaní realizovalo v mesiacoch február až máj 2013. Psychologička C.. S. I. vo svojej správe pre súd zo dňa 27.6.2013 uviedla, že priebeh poradenskopsychologického procesu hodnotí ako neukončený a správa je priebežná. Poukázala, že bez pomoci odborníka sa nepodarí zlepšiť komunikáciu medzi rodičmi a nadviazanie vzťahu medzi maloletou a jej otcom. Predpokladom k úspešnému vyriešeniu problémov je potrebný aj pozitívny postoj rodičov k prijímaniu rád odborníka a ich zakomponovanie do svojho správania. V závere správy poukázala, že akákoľvek odborná pomoc je zbytočná ako i stretávanie maloletej s otcom v poradni, pretože maloletú to po psychickej a emocionálnej stránke veľmi zaťažuje. Doporučila výchovné opatrenie nariadiť a ponechať priestor na jeho realizáciu minimálne po obdobie pol roka.

Ako vyplynulo z aktualizovanej správy o šetrení pomerov zo dňa 27.5.2014 maloletá L. žije spolu so svojou matkou od augusta 2013 opäť v domácnosti svojich rodičov. Ide o poschodový rodinný dom, ktorý je účelne zariadený, udržiavaný v čistote a poriadku a ktorý poskytuje maloletej vhodné podmienky k uspokojovaniu jej potrieb - spanie, príprava na vyučovanie a trávenie voľného času. Matka maloletej sa vyjadrila, že u svojich rodičov bude s maloletou len prechodný čas, nakoľko v T. kúpila rozostavaný dom, kde plánuje žiť so svojou dcérou a priateľom. Ďalej uviedli, že maloletá je žiačkou 2. ročníka

Základnej školy v T.. Na vyučovaní dosahuje veľmi dobré výsledky a s jej správaním nie sú žiadne problémy. Matka pri pohovore uviedla, že maloletá po zákaze styku s otcom sa začala optimálne rozvíjať a napredovať. Odstránili sa problémy so zaoštvávaním v rečovej oblasti. Maloletá nemá žiadne tiky, neohrýza si nechty a je vnútorne vyrovnaná. Poukázala len, že v súvislosti s vyšetrovaním maloletej u znalkyne a realizáciu styku s otcom u psychologičky na ÚPSVaR Piešťany sa dieťa dostávalo do nepohody, odmietalo stretnutia, plakala, večer zle zaspávala a v noci mala nepokojný spánok. Taktiež sa maloletá rozrušila, keď jej matka oznámila, že ich domácnosť navštívia pracovníci úradu práce a vykonajú s ňou pohovor. Následne maloletá plakala. K pohovoru s maloletou uviedli, že pri začatí komunikácie s maloletou sa maloletá posadila matke na kolená, kde zotrvala počas celého rozhovoru. Spontánne komunikovala, smiala sa pokiaľ sa téma rozhovoru týkala školy, trávenia voľného času. Maloletá povedala, že veľmi rada kreslí, ukazovala svoje posledné výtvy, ako aj že v škole ju najviac baví výtvarná výchova. Vo voľnom čase chodíeva za kamarátkami a doma spolu s mamou čítavajú. Pri otázke, či sa stretla s otcom sa správanie maloletej absolútne zmenilo, rozrušila sa, prudko reagovala rozčúlením až sa pri matke postavila a povedala „aj keby sa celý svet zrútil, nepôjdem za ním“. Z toho je zrejmé, že všetko čo sa týka otca citlivo prežíva, všetky úkony ktoré sa jej priamo dotýkajú v súvislosti s konaním o úpravu styku pravdepodobne pociťuje ako nútenie stretnutiu s otcom, obťažuje ju to, hnevá a vyvoláva práve opačný účinok než obnovu vzťahu s otcom. Vzhľadom na rozrušenie dieťaťa bol rozhovor s maloletou ukončený. Matka pri pohovore uviedla, že otec si plní vyživovaciu povinnosť vo výške 80,-eur, avšak navyše maloletej neprispieva i keď mal vedomosť o tom, že výživné bolo určené pre jej nástupom do školy. Maloletá od otca darčeky nedostáva. K narodeninám jej poslal pohľadnicu. Čo sa týka stretnutia otca s maloletou u psychologičky na ÚPSVaR v Piešťanoch v r. 2013 sa neuskutočnilo, nakoľko otec požiadal o stretnutie počas posledného víkendú a nakoľko matka maloletej nečíta mailovú poštu denne, si túto požiadavku otca prečítala až 26.5.2014. V závere správy uviedli, že maloletá žije vo vhodných podmienka, je jej poskytovaná dobrá starostlivosť, z dlhodobej práce s účastníkmi konania, vzhľadom na opakujúce sa konania na súde týkajúce sa maloletej, môžu jednoznačne konštatovať, že maloletá sa zmenila, že je v súčasnej rodinnej konštelácii spokojná a pekne prospieva. Riešenie úpravy styku otca s maloletou je pre maloletú náročné a preto z pohľadu dieťaťa a jeho prežívania doporučujú otcovi, aby svoj návrh na úpravu styku zvažil, či by nebolo vhodnejšie ponechať veci na spontánny vývin. V prípade, ak otec bude trvať na úprave styku doporučujú pred rozhodnutím vo veci samej dlhodobejšiu psychoterapeutickú intervenciu minimálne v čase pol roka tak ako to doporučuje znalkyňa - odborník z oblasti psychológie, ktorý pracoval s rodičmi i maloletou, aby sa postupne upravila komunikácia medzi rodičmi, aby sa posilnili rodičovské kompetencie a postupne sa nadviazal vzťah maloletej s otcom. Poukázali však, že otec mal. by mal byť pripravený, že ani táto intervencia nemusí priniesť pozitívny výsledok a napriek snahám zúčastnených môže ním maloletá celú situáciu naďalej vnímať ako nátlak na jej osobu a celkový postoj dieťaťa k otcovi bude ešte negatívnejší ako keby nechal celej veci prirodzený spontánny vývoj.

Z Dodatku č. 4/2014 k Znaleckému posudku č. 9/2012 zo dňa 25.4.2014 vyplynulo, že v danom prípade rodina nikdy nefungovala, dieťa nemalo možnosť vytvorenia si spontánneho postoja k otcovi a keďže nedošlo k vytvoreniu pozitívneho vzťahu dieťaťa ku otcovi, toto postupne stratilo záujem o kontakt s ním, až sa stav vyvinul do bodu, kedy dieťa nevníma svojho biologického otca ako osobu, ktorá je potrebná a dôležitá pre jeho život. Na druhej strane z hľadiska práv dieťa a otca z hľadiska budúcnosti nie je optimálne realizovať zákaz styku dieťaťa s otcom, avšak stretávanie ktoré by mohlo byť pre dieťa určitým riešením situácie - a to stretávanie sa najprv s otcom za prítomnosti matky, vyvíjať a realizovať v trojici nejaké aktivity bez účasti iných príbuzných, nie je možné realizovať z dôvodu proklamovaných kritických a negatívnych vzájomných hodnotení otca a matky dieťaťa ako i ich neschopnosťou primerane komunikovať a v záujme dieťaťa nájsť nejaké riešenie. Podľa objektívnych zistení nebolo dieťa dostatočne pozitívne motivované ku stretávaniu sa s otcom ani zo strany svojho okolia, v ktorom žije. Otec dieťaťa si zase v minulosti stretávanie uplatňoval nástojčivo, direktívne a nepreukazoval snahu dieťaťa si získať citlivejším spôsobom. V súčasnosti nastala problémová situácia, keď nie je možné objektívne a jednoznačne potvrdiť vhodnosť zákazu styku, avšak na druhej strane nie je možné bez odbornej pomoci kontakt otca s dieťaťom realizovať, z dôvodu ochrany psychického stavu dieťaťa. Najvhodnejšou alternatívou riešenia problému sa javí ponechať vzťah dieťaťa a otca otvorený s možnosťou postupného a spontánneho vývinu dieťaťa, jeho postojov a názorov. Je predpoklad, že postupným kognitívnym vývinom a rastom dieťaťa v budúcnosti, jeho prehodnocovaním informácií o otcovi a pohľade na realitu sa postoj dieťaťa k otcovi zmení a toto prejaví záujem o stretávanie sa s ním. V súčasnej dobe nie je dieťa bez pomoci dospelých a odbornej pomoci uvedeného schopné.

V závere dodatku k znaleckému posudku navrhla dve možné alternatívy riešenia problému: ponechanie situácie na prirodzený vývin alebo realizovanie dlhodobejšej psychoterapeutickej intervencie dieťaťa a rodinnej terapie, avšak oba realizované postupy však nemusia mať pozitívny výsledok pre vytvorenie a zlepšenie vzťahu otca a dieťaťa.

Súd v intenciách Krajského súdu vypočul súdnu znalkyňu, ktorá vypracovala v danom konaní znalecký posudok ako aj doplnok k znaleckému posudku. Vo výpovedi znalkyňa potvrdila uvedené v znaleckom posudku, že vývin vzťahov v rodine bol veľmi nešpecifický a problémový a vlastne vznikli iba dve možné alternatívy riešenia tohto problému a to ponechanie situácie na prirodzený vývin, ktorý bude súvisieť s vývinom dieťaťa, alebo realizovanie dlhodobejšej rodinnej terapie a psychoterapeutickej intervencie dieťaťa, čo bolo konštatované aj kolíznym opatrovníkom a vyplynulo zo správy Referátu poradensko psychologických služieb v G.. Poukázala vo svojej výpovedi, že tieto dve alternatívy prinášajú dve hľadiská a to v prípade, že sa nechá vývin na prirodzený spôsob nie je isté či sa vzťah maloletej k otcovi upraví, ale dieťa nebude emocionálne a psychicky zaťažované, pretože ono samé nemá vnútornú potrebu vzťah s otcom vytvárať, keďže je dlhodobo vzťah narušený. V prípade druhej alternatívy sa môže vzťah s otcom aspoň čiastočne upraviť, ale bude pre dieťa znamenať aspoň na prechodné obdobie emocionálnu záťaž, dieťa bude vystavované situácii, ktorá mu v súčasnej dobe nevyhovuje a uvedené postupy nie je možné realizovať bez odbornej pomoci u psychológa a psychoterapeuta.

K rozhodnutiu zákazu styku otca s maloletou uviedla, že stanovenie zákazu styku znamená znemožniť ďalší akýkoľvek kontakt s otcom a z hľadiska dieťaťa by to bola určitá pre neho ochrana, ale z hľadiska perspektívy by sa s pravdepodobnosťou kontakt s biologickým otcom už nikdy neupravil. Z hľadiska psychologických faktorov, ktoré boli súdnou znalkyňou zistené doporučila, aby zákaz styku stanovený nebol a prvá alternatíva, ktorá nie je zrejme celkom akceptovaná zo strany otca, bola by ponechaná situácia na prirodzený vývin, keďže je veľký predpoklad, že dieťa s tým ako sa bude ďalej mentálne vyvíjať, bude svoj vzťah s rodičmi prehodnocovať a nie je vylúčené, že by chcela mať v určitom období kontakt s otcom. Ďalej poukázala, že počas vypracovania znaleckého posudku bola zistená informácia, že otec maloletého dieťaťa si svoje práva bude uplatňovať i za cenu, že sa daná situácia bude riešiť ďalej na vyšších súdnych organizáciách až na úrovni medzinárodného súdu a z tohto dôvodu by bolo obrovské riziko, že dieťa by bolo ďalej vystavované záťaži a mohlo by dospieť k tomu, že miesto požadovaného zlepšenia stavu by dieťa začalo byť opozičné a odmietavé, pretože by bolo vystavované opakovanému stresu. Zároveň apelovala na rodičov, aby rodičia dospeli k nejakej dohode, pretože zistila už v zápisoch lekára, keď maloletá mala 2-3 roky veku, ktorý už v tom čase apeloval na rodičov, aby došli k vzájomnej dohode lebo tento problém nie je problémom dieťaťa. Znalkyňa zároveň poukázala vo svojej výpovedi, že od času kedy bol vypracovaný znalecký posudok (2012) je maličký rozdiel oproti vypracovanému dodatku k znaleckému posudku, kde pri teste rodinných vzťahov pri prvom vyšetrení sa maloleté dieťa vyjadrovalo voči otcovi len negatívne a pri druhom vyšetrení nebol však ani jeden pozitívny ale ani jeden negatívny. Z toho vyplýva, ako keby maloleté dieťa začalo o situácii inak uvažovať.

Súd uznesením zo dňa 28.5.2014 uložil povinnosť rodičom maloletej v lehote 1 mesiaca od právoplatnosti tohto uznesenia zúčastniť sa po dobu minimálne 6 mesiacov na ÚPVaR G., oddelenie Referátu poradensko-psychologických služieb odbornej konzultácie za účelom realizácie styku otca s maloletou.

Zo psychologickkej správy ÚPSVaR G. zo dňa 14.1.2015 vyplynulo, že na základe uznesenia iniciovali v mesiaci jún 2014 stretnutie rodičov maloletej a maloletej. Poukázali, že je v rozpore v kompetenciách ÚPSVaR nariadovať súdom zamestnancovi úradu práce - psychológovi konkrétne termíny, počet stretnutí, resp. miesto stretnutia rodičov s dieťaťom. Psychologická pomoc je založená na báze dobrovoľnosti a kontraktu klienta so psychológom. Poukázali, že obaja rodičia spoločne s maloletou v r. 2013 absolvovali psychologické poradenstvo na ich pracovisku, s cieľom identickým v uvedenom v predmetnom uznesení. Po vyjasnení situácie spoločne s rodičmi uzatvorili kontrakt o spolupráci, ktorej cieľom bolo pokúsiť sa opätovne motivovať rodičov pre riešenie nezhôd týkajúcich sa úpravy styku maloletej s otcom, obnovenie rodičovskej komunikácie a súčasne vytvoriť podmienky pre realizáciu styku priamo v poradni. Spolupráca prebiehala v mesiacoch jún až december 2014. V rámci 7 stretnutí boli zrealizované 4 individuálne a 3 dyadické konzultácie. Stretnutie mal. s otcom sa za ich prítomnosti uskutočnilo 2 krát, avšak vzhľadom k tomu, že počas obidvoch stretnutí maloletá na verbálnej i neverbálnej úrovni odmietala kontakt s otcom, dohodli sa spoločne s rodičmi, že sa stretnutie zrealizuje na neutrálnej pôde (v cukrárni). Rodičov zaviazali, aby sa dohodli na termíne a súčasne boli požiadaní, aby toto stretnutie prebehlo v pokojnej atmosfére. Prvý termín stroskotal na ich komunikácii. Druhý termín

bol dohodnutý na 29.10.2014. Cieľom spoločného stretnutia s rodičmi malo byť zhodnotenie priebehu spojené s ďalšími návrhmi. Nakoľko obaja rodičia mali problém sa na určené termíny dostaviť a súčasne preferovali skôr individuálne stretnutia, vyhovelí sme ich požiadavke. Posledná konzultácia s otcom mal. bola v mesiaci novembri 2014 a matkou mal. v mesiaci decembri 2014. Obaja rodičia mal. zhodne konštatovali, že správanie maloletej sa nezmenilo. Stretnutie trvalo asi 10 minút, pričom maloletá si odmietala čokoľvek objednať. Na otázky otca nereagovala a neustále opakovala, že chce ísť domov. Obaja rodičia túto jej požiadavku akceptovali a vyhovelí jej. V rámci individuálnych stretnutí obaja rodičia pokračovali vo vzájomných obviňovaniach sa, prečo maloletá tak reaguje. Jediný kompromis, o ktorom by dokázali obaja uvažovať, bola možnosť pokračovať v stretnutiach na neutrálnej pôde. V závere psychologickéj správy uviedli, že medzi rodičmi vo vzájomných vzťahoch naďalej pretrváva nepriateľstvo a vzájomná averzia. Krivdy z minulosti si nedokážu odpustiť a pretrvávajúce postoje im neumožňujú správať sa za prítomnosti maloletej prirodzene a akceptujúco. Podľa ich vyjadrenia rodičia mal. sa musia orientovať na prítomnosť, konečne oddeliť partnerstvo od rodičovstva a vo veciach týkajúcich sa ich dcéry spoločne hľadať kompromisy. Ak v ich vzťahu nedôjde k takejto zmene, v konečnom dôsledku doplatí na to maloletá „súčasne si s touto kauzou treba položiť otázky, kto vlastne dokáže byť kompetentný túto kauzu riešiť a vie zdefinovať aký je najlepšší záujem dieťaťa?“

Znalkyňa posúdila z odborného hľadiska predloženú správu z konzultácii na ÚPSVaR G., Referátu poradensko psychologických služieb Piešťany. Uviedla, že z hľadiska zistených údajov možno usudzovať, že dieťa si vytvorilo na vec svoj vlastný pohľad, nie je ochotná ani za spolupráce odborníkov zmeniť a realizovanie stretávaní otca s dieťaťom bolo len snahou o zlepšenie vzťahu. Dieťa nemalo nikdy k otcovi vytvorený vzťah a už počas zistení v čase vypracovávania znaleckého posudku ho nepovažuje za osobu, s ktorou by si malo vytvárať vzťah, bráni sa situácii vynúteného podriaďovania a prijatiu platných noriem a práv (i keď racionálne podložených a zo strany otca oprávnených). Postupy opakovaného vynucovania si kontaktu sú formou určitého neprirodzeného postupu a dieťaťom vnímané ako nepotrebné, nepríjemné až zaťažujúce. Zároveň uviedla, že výsledok postupov doporučených v znaleckom posudku nebolo možné predvídať - nebol zaručený. Z priebehu poradenskopsychologickej práce s rodičmi a maloleté dieťaťa, ktoré sa po dobu pol roka rodičia maloletej a maloletá zúčastňovali možno usudzovať, že nadobudnutý efekt terapie bol len čiastočný, nepodarilo sa zmeniť postoj dieťaťa zrealizovať k celkovej spokojnosti. Dieťa nebolo ochotné spolupracovať, zmeniť svoje postoje a vnímať rodinnú situáciu inou formou. V závere uviedla, že nedošlo k požadovanej zmene, čo vyplýva, že pri terajších postojoch dieťaťa by bolo optimálnejšie ponechať kontakt a vzájomný vývin vzťahov na prirodzený priebeh nerealizovať zákaz styku otca s dieťaťom, ponechať možnosť určitej formy komunikácie, ale nevytvárať situácie, kedy by sa dieťa muselo direktívne a na určitú presne stanovenú dobu podriaďovať nariadenému stretávaniu. Stretávanie sa touto formou totiž neprinieslo požadovaný efekt a pre dieťa znamenalo vplývajúce zo správy záťažovú situáciu.

Ako vyplynulo z výpovede otca mal., potvrdil reakciu maloletého dieťaťa uvedenú v psychologickéj správe, ako aj k dodatku k znaleckému posudku, aj z posúdenia predloženej správy súdnou znalkyňou otec mal. potvrdil, že reakcia maloletej je totožná s jeho poznatkami a skúsenosťami z týchto sporadických stretnutí, ktorého ešte pred rozhodnutím o zákaze styku bol svedkom. Zároveň vo výpovedi uviedol, že je ochotný sa podrobiť psychologickému poradenstvu a je ochotný naslúchať doporučená matky, návrhom matky, ktoré by viedli k styku s maloletou. Navrhol, aby sa stretnutie realizovalo na neutrálnom prostredí, napríklad pred Mestským úradom C., pričom je ochotný sa dohodnúť aj na náhradných s termínoch s matkou, pri rešpektovaní školských a mimoškolských aktivít maloletej. Uviedol, že je ochotný sa podrobiť psychologickému poradenstvu oboch rodičov. Zároveň predložil písomný súhlas C.. K. W., G..y, na stretávanie otca s maloletou na realizáciu styku otca s maloletou za prítomnosti matky v psychologickéj poradni za jej účasti ako psychológa. Otec vo výpovedi potvrdil, že je ochotný úhradu za poradenské služby účtované podľa cenníka uhradiť.

Ako vyplynulo z výpovede matky, celá táto vzniknutá situácia nie je otázkou ročného ani dvojročného trvania, ale nakoľko otec maloletej zvolil od narodenia maloletej nevhodný spôsob stretávania sa, vytváral na maloletú neustály nátlak na stretnutia, dieťa to vnímalo veľmi negatívne. Uviedla, že aj teraz absolvovali 2 krát stretnutia na RPPS Piešťany a domnieva sa, že ani táto správa sa nelíši od prvej, reakcie sú rovnaké a čím viac budú nútiť maloletú do stretnutia tým to bude vnímať negatívnejšie. Uviedla, že sa rozprávala aj s maloletou, ale maloletá opakovane potvrdila, že nechce nikam chodiť. Poukázala, že sám otec mal. bol účastný stretnutí a videl ako maloletá verbálne a neverbálne reagovala. Zároveň poukázala, že keby stretnutia neboli realizované za prítomnosti psychologičky a na žiadosť

maloletej boli ukončené psychologičkou, otec by ich neukončil, tak ako to robieval vždy. Zároveň poukázala k záujmu otca o maloletú, že počas tohto školského roka sa bol 1 krát informovať na maloletú a u praktickej lekárky nebol celý školský rok.

Kolízny opatrovník uviedol, že v tomto konaní boli vykonané a využité všetky možnosti, ktoré by nasmerovali rodičov, aby sa styk mohol realizovať. Zo všetkých správ však vyplýva, že maloletá veľmi negatívnym spôsobom reaguje na stretávanie sa a nevie to zatiaľ spracovať. Možno potrebuje čas, ale momentálne je to pre dieťa len trápenie. Ďalšie donucovanie dieťaťa k realizácii styku by mohlo mať negatívne dôsledky na jej zdravotný stav. Je žiaľ veľmi smutné, že v danom prípade ide o rodičov, ktorí sú vysokoškolsky vzdelaní a dieťa by nemalo byť obeťou ich vzájomných nezhôd. Nedoporučujú určiť žiaden styk otca s maloletou v danom konaní.

V práve záverečnej reči právna zástupkyňa otca uviedla, že v záveroch znaleckého posudku ani predložených správ nie je doporučené realizovať naďalej zákaz styku. Uviedla, že otec mal, je ochotný sa podrobiť sa akejkoľvek odbornej spolupráci.

Právna zástupkyňa matky v práve záverečnej reči uviedla, že sú toho názoru, že bolo vykonané rozsiahle dokazovanie za účelom zistenia, čo je pre maloletú najlepšie. Poukázala, že rodičia v r. 2013 ako aj 2014 sa podrobili konzultáciám na ÚPSVaR, avšak správy mali rovnaký výsledok t.j., že maloletá skutočne odmieta kontakt s otcom. V závere dáva do pozornosti Dohovor o právach dieťaťa, ktorý v čl. 3 jednoznačne hovorí, že akokoľvek možno považovať za prirodzené a žiaduce, aby dieťa bolo vychovávané oboma rodičmi nemôžeme odhliadnuť od toho, že dieťa je bytosťou jedinečnou s nesúdiťelnými právami a záujem maloletého dieťaťa musí byť vždy prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí. Tieto skutočnosti je potrebné v každom prípade zohľadniť a keď sa nám všetkým bude javiť akokoľvek neprirodzené, že maloletá nemá kontakt s otcom, v súčasnej dobe sama spontánne kontakt odmieta, nútenie maloletej ku kontaktu môže mať za následok veľmi negatívny vplyv na jej psychický vývin. Preto s poukazom na vykonané dokazovanie navrhujú, aby návrh otca bol zamietnutý nakoľko tento nezohľadňuje skutočný záujem mal.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine, ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Matka a otec sú si pri výkone rodičovských práva povinností zásadne rovnoprávni. Na rozdiel od osobnej starostlivosti o dieťa a jeho výchovu však v prípade styku nejde o povinnosti rodiča. Je to výlučné právo, ktorého využitie si dieťa ani druhý rodič nemôžu na oprávnenom rodičovi vynucovať. Maloleté dieťa má právo stretávať sa s oboma rodičmi, avšak za podmienky, že sa dokázu prispôsobovať jeho potrebám. Prvoradý je záujem dieťaťa, ktoré je v útlom veku a jeho denný režim mu dáva pocit bezpečia. Ako vyplynulo zo záverov znaleckého posudku matka by mala kooperovať na náprave vzťahu s otcom maloletej, od ktorého sa následne odvíja aj postoj maloletej k otcovi. Avšak aj otec maloletej by mal prejsť dostatok trpezlivosti, aby dieťa nebolo zbytočne traumatizované a v žiadnom prípade nie je možné vynucovať striktnou formou stretávanie sa s maloletou. Súd nechce a ani nebude moralizovať a hodnotiť vzájomný vzťah oboch rodičov, pretože partnerské vzťahy sú zložité a trvá kým dvaja ľudia k sebe nájdu cestu, avšak obaja rodičia budú musieť pochopiť, že napriek nevyjasneným vzťahom je potrebná vzájomná komunikácia rodičov, od ktorej sa následne odvíja vzťah maloletej k otcovi. Súd preto apeluje na oboch rodičov, aby si uvedomili, že bez obnovenia narušenej vzájomnej rodičovskej komunikácie, ktorá je prvým predpokladom k obnoveniu a citovému zblíženiu otca s maloletou je akákoľvek odborná pomoc zbytočná.

Súd po vykonanom dokazovaní, pričom zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo a v ich súvislosti, pričom vzal v úvahu najmä závery znaleckého dokazovania/ znalecký posudok, dodatok k znaleckému posudku,

výpoveď znalkyne/ dospel k právnemu názoru, že v súčasnosti nie je v záujme zdravého vývoja maloletej stretávať sa s otcom, nakoľko maloletá nemá vytvorený pozitívny vzťah k otcovi, neprejavuje záujem a nemá vnútornú potrebu stretávanie realizovať. Súd rozhodol vychádzajúc z potrieb dieťaťa a nie z dôvodov postoja práv otca, pričom do budúcnosti nie je vylúčené, aby sa styk otca s maloletou realizoval pri prejavení vôle maloletej stretávať sa s biologickým otcom. Pokiaľ by sa mal styk realizovať tak ako navrhol otec mal., nie je to v jej záujme a v prospech jej zdravého vývoja do budúcnosti. Prípadné len stretnutia realizované za prítomnosti odborníčky, čo vyplynulo ako zo znaleckého posudku, z výpovedi znalkyne ako aj z opakovaných správ úradu práce sociálnych vecí a rodiny.

Súd prihliadol na zistené, že prvá alternatíva ponechanie situácie na prirodzený vývin nie je zo strany otca maloletej akceptovateľná a svoje práva si bude uplatňovať i za cenu, že danú situáciu bude riešiť v ďalších súdnych konaniach až na medzinárodnej úrovni, čo by bolo pre maloletú obrovským rizikom a emocionálne veľmi zaťažujúce. V prípade druhej alternatívy, ktorú súd pri rozhodovaní vzal v úvahu a to možnosť aspoň čiastočne upraviť vzťah otca s maloletou, stretávanie sa na neutrálnej pôde za prítomnosti odborníka. So súhlasom otec maloletej uhradí náklady spojené so stretávaním maloletej.

Súd vyhovel návrhu otca na zrušenie zákazu styku otca s maloletou a rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou za prítomnosti matky a prítomnosti odborníka v psychologickej poradni - na neutrálnej pôde za účelom obnovenia narušenej vzájomnej komunikácie rodičov maloletej a citového zblíženia sa maloletej s biologickým otcom.

Návrh otca na úpravu styku na základe vykonaného dokazovania zamietol.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko v danom konaní boli len čiastočne úspešní rodičia maloletej. O trovách konania štátu súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p. a uložil povinnosť obom rodičom podieľať sa každý v 1 na nákladoch za vypracovaný znalecký posudok. /577,70 eur znalecký posudok + 101,85 účasť na pojednávaní spolu 679,55 eur/. Súd rozhodol podľa pomeru úspechu v danej veci, nakoľko obaja rodičia boli úspešní len čiastočne. Súd zohľadnil zaplatený preddavok vo výške 100,- eur uhradený otcom maloletej.